
KISITLI İMKÂNLAR İÇİNDE DOĞAN ÜRETKENLİK

EYYUB APAK
Rehber Öğretmen &
Psikolojik Danışman

[Gebze Yunus Emre Anaokulu Resmî Web Sitesi](#)

[Okulumuzun Aktif Sosyal Medya Hesabı](#)

Yayınlanma Tarihi

10.04.2025

Değerli velilerimiz,

Geçmiş yüzyıllarda kısıtlı maddi ve teknolojik imkânlar içerisinde yaşayan bireyler hayatlarını idame ettirebilmek ve yaşamlarını kolaylaştırabilmek için üst düzey zihinsel aktivite ve üretkenlik becerileriyle sürekli olarak çeşitli eserler ortaya koymaktaydılar. Yüzlerce yıl öncesinden günümüze kadar ulaşan sayısız nice yapıtları temaşa ederken ilk günkü sağlamlığı, orijinallliği ve ihtişamı karşısında nasıl da büyüleniyoruz değil mi?. Çoğu zaman kendi kendimize “Bugünkü teknolojiyle bile bu kadim eserler yapılamazdı.” dediğimiz oluyor ve hayretler içerisinde kalıyoruz. Tüm bu güzel eserlerin ortaya çıkmasına zemin hazırlayan en önemli şey ise; “Ben ne, niçin, nasıl üretmeliyim?” sorularıdır. Bireyi bu soruları sormaya sevk eden etkenler nedir diye sorulacak olursa; yokluk; imkânların kısıtlılığı, sorumluluk, azim, üretkenlik ve topluma hizmet bilinci, zaman israfına sebebiyet verecek dikkat dağınıcılığı unsurların; uyaranların azlığı ve bu vesileyle zamanın verimli kullanılmasıdır.

Günümüzde gelişmiş endüstri, elverişli olanaklar ve maddi gücün sayesinde çocuklarımızın önüne pek çok farklı imkânlar sunmaktayız ve ihtiyaçlarını genellikle seri üretim unsurlarıyla karşılamaktayız. Gücümüzün yetmediği talepleri karşılamak konusunda ise çocuklarımızın heveslerini kırmamak adına kredi limitlerimizi zorlamak ve borç batağına girmek suretiyle olsa bile yok diyememekteyiz. Hal böyle olunca tüm istekleri şıpşak yerine gelen çocuk doğal olarak yokluğun ne demek olduğunu bilemeyecek ve taleplerinin makul olmaması veya maddi elverişsizlikten dolayı hayır veya yok kelimesi ile reddedilmesini hazmedemeyecektir. Ayrıca bize bu dünyada bahşedilen en değerli nimet olan zamanın televizyon, telefon, tablet, bilgisayar karşısında çoğunlukla işlevsel olmayan bir şekilde akıp gitmesine maalesef izin vermekteyiz. Bu dünyada asıl gayemizin kişisel gelişim; kendini gerçekleştirme, iyilik, yardımlaşma, vatana hizmet, topluma fayda, üretkenlik gibi değerlerin olması gerekirken ekran karşısında izlediklerimiz bizi her geçen gün yapmamız gereken; hayati önem taşıyan işleri yapmaktan uzaklaştırmakta, odak noktamızı kaydırmakta, zihnimizin ve vücudumuzun muazzam gücünü kullanmamıza engel olarak enerjimizi faydasız, boş işlere kanallandırmaktadır.

Üretim ihtiyacı yokluktan ve buna bağlı olarak yaşanan problemlerden doğar. Kısıtlı imkân ve yokluk bireyi farklı şekillerde düşünmeye sevk eder. Örneğin; Geçmişte zorlu şartlardaki taşımacılığı ele alırsak, insan bedeninin aşırı zorlanarak zarar görmesi ve belli bir kapasitenin üzerinde taşıyamaması durumu el arabasının icadını kaçınılmaz hale getirmiştir. Başka bir örnekte ise; Göçebe olarak zorlu şartlarda yaşam süren bir çocuk her ne kadar ailesiyle mağazaya gidip istediği bir oyuncak alırsa da ağaç dallarının veya gövdesinin yontulmasıyla elde edilen bir yay, ok, sapan, çubuk, tokmak, ahşap tekerlekli bir araç, gemi, uçak gibi oyuncaklarla veya üzeri deri ile kaplanmış bir def, davul gibi aletlerle oynayabilir. Şartlar ne kadar zorlu olursa olsun zihnimizi harekete geçirdiğimiz taktirde sabırla ve azimle çalışarak işimize yarayan, yüzümüzü güldürecek; bizi mutlu edecek bir eser ortaya koyabiliriz. Bu değeri çocuklarımıza da aşılamalı ve yokluk içinde bile olsak neler yapabileceğimiz, neleri başarabileceğimiz konusunda motivasyon ve inanç sahibi olmalarını sağlamalıyız. Bu vesile ile sıklıkla çocuğumuzla birlikte oturup düşünmeli, hayal etmeli, basit bir şey olsa bile bu hayatta daha önce hiç üretilmemiş ve üretildiği taktirde topluma faydalı olabilecek bir eşyayı üretme girişiminde bulunmalıyız.

Nasıl ki bir mucit tarafından ilk defa icat edilen şey toplumun geniş kesimlerince yaşamımızda kullanılıyor, bizi memnun ediyor ve hayatımızı kolaylaştırıyorsa biz de çocuklarımızla düzenli olarak “Bunu ilk ben icat ettim.” oyununu oynayarak bir üretkenlik faaliyeti gerçekleştirebiliriz. Örneğin; geri dönüşüm ile benzersiz bir takı veya süs eşyası üretme, karton veya konserve kutularıyla çok ilginç bir oyun platformu tasarlama, hurda eşyalar ile oyuncak araç - gereç üretme, nalburiye malzemeleri ile bir ürün, bilimsel deney-düzenek ortaya koyma vb... gibi çalışmalar ile hem gününüz neşeli hale gelebilir hem de kısıtlı imkânlar kullanılarak bir eser üretmenin verdiği hazzı yaşayabilirsiniz. Kıymetli velilerimiz, çocuklarımızı sürekli hazırda alıştırmak yerine üretken düşünmeye sevk etmeli, bir üretim ortaya koyabilmeleri için fırsat oluşturulmalıdır. Onlara düzinelerce oyuncak alsak ta belirli bir vakit sonra çocuklarımızın sıkıldığını görürüz ve bu duruma şaşırırız. Halbuki sizin ebeveyn olarak çocuğunuz ile birlikte ortak el emeğiniz sonucunda ürettiğiniz bir oyuncakın değeri ise paha biçilemez. Ebeveyn gözetiminde güvenlik tedbirlerini almak şartıyla kesme-yapıştırma-birleştirme, sökme-takma-kurma, tamir etme, vidalama, işleme, yenileme, şekil verme, zımparalama, boyama, cila; parlatma, oyma; yontma, oya-dikiş-nakış-örme gibi üretkenlik becerilerinin geliştirilmesine katkı sunacak birçok faaliyeti çocuklarımızın yapmalarına izin verilebilir.

Çocuklarımızın üretkenlik becerileriyle topluma hizmet eden bireyler olmalarını sağlamamız dileğiyle...